

28 iulie 2019 • DUMINICA A XVII-A D.P.A. • Sf. Victor I, pp. m.

LECTURA I

**Să nu se supere Domnul meu,
dacă îndrăznesc să mai vorbesc!**

Citire din cartea Genezei 18,20-32

În zilele acelea, Domnul a zis: “Strigătul împotriva Sodomei și Gomorei s-a mărit și păcatul lor este foarte greu. De aceea voi coborî să văd dacă purtarea lor corespunde cu strigătul lor ajuns până la mine; iar de nu, voi ști ce să fac”. Bărbații s-au întors de acolo și s-au îndreptat spre Sodoma, în vreme ce Abraham stătea încă înaintea Domnului. Abraham s-a apropiat și i-a zis: “Oare îl vei nimici pe cel drept împreună cu cel nelegiuit? Poate că se află cincizeci de drepti în cetate; oare îi vei nimici și nu vei suporta locul pentru cei cincizeci de drepti care sunt în ea? Departe de tine să faci un lucru ca acesta: să-l faci pe cel drept să moară împreună cu cel nelegiuit și să fie cu cel drept cum este cu cel nelegiuit! Departe de tine! Oare judecătorul întregului pământ nu va face judecată?” Domnul i-a răspuns: “Dacă voi găsi în Sodoma, în cetate, cincizeci de drepti, voi suporta tot locul de dragul lor!” Abraham a reluat: “Iată, am îndrăznit să vorbesc cu Domnul, eu care sunt praf și cenușă! Poate că din cincizeci de drepti vor lipsi cinci. Vei nimici pentru cei cinci toată cetatea?” I-a răspuns: “N-o voi nimici dacă voi găsi acolo patruzeci și cinci”. Abraham a continuat să vorbească

și a zis: “Poate că se vor găsi acolo patruzeci”. I-a răspuns: “Nu o voi face de dragul celor patruzeci”. A zis: “Să nu se mânia Domnul meu dacă voi mai vorbi! Poate că se vor găsi acolo treizeci!” A răspuns: “Nu o voi face dacă voi găsi acolo treizeci!” Abraham a zis: “Iată, am îndrăznit să mai vorbesc Domnului meu. Poate se vor găsi acolo douăzeci!” A răspuns: “Nu o voi distruge de dragul celor douăzeci!” A zis: “Să nu se mânia Domnul meu dacă voi mai vorbi o singură dată. Poate se vor găsi acolo zece!” A răspuns: “Nu o voi nimici de dragul celor zece!”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 137(138),1-2a.2bc-3.6-7ab.7c-8 (R.: cf. 3a)

**R.: Ascultă-mă, Doamne, când
strig către tine!**

Te laud, Doamne, din toată inima,
pentru că ai ascultat cuvintele gurii
mele.

Îți cânt înaintea îngerilor.

Mă prostern spre templul tău cel sfânt. **R.**

Laud numele tău pentru îndurarea și
adevărul tău,
căci ți s-a mărit faima prin împlinirea
cuvintelor tale.

În ziua în care te-am chemat, m-ai
ascultat,

m-ai îmbărbătat și sufletul mi l-ai întărit. **R.**

Oricât de sus ar fi Domnul, el îl vede pe cel umil și îl recunoaște din depărtare pe cel mândru.

Chiar dacă trebuie să trec printr-o mare strâmtorare, tu mă faci să trăiesc, în ciuda mâniei dușmanilor mei. **R.**

Tu îți întinzi mâna și dreapta ta mă mântuiește.

Domnul va duce la bun sfârșit ceea ce a început pentru mine.

Doamne, bunătatea ta este veșnică.

Nu părăși, Doamne, lucrarea mâinilor tale! **R.**

LECTURA A II-A

Dumnezeu v-a readus la viață împreună cu el, iertându-vă toate nelegiurile.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Coloseni 2,12-14

Fraților, înmormântați fiind împreună cu el prin Botez, ați și fost înviați, prin credință, împreună cu el, prin credința în puterea lui Dumnezeu, cel care l-a înviat pe el din morți. Pe voi, care erați morți pentru nelegiurile și necircumcizia trupului vostru, v-a readus la viață împreună cu el, iertându-vă toate nelegiurile. El a șters documentul cu poruncile care erau împotriva voastră și l-a anulat pironindu-l pe cruce.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Rom 8,15

(Aleluia) Nu ați primit un Duh de sclavie, ca să vă fie din nou teamă, ci ați primit Duhul înfierii prin care strigăm: “Abba, Tată!” (Aleluia)

EVANGHELIA

Cereți și vi se va da!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 11,1-13

În acel timp, Isus se afla într-un loc oarecare și se ruga. Când a terminat, unul dintre discipolii săi i-a spus: “Doamne, învață-ne să ne rugăm, așa cum Ioan i-a învățat pe discipolii lui”. Atunci le-a zis: “Când vă rugați, spuneți: «Tată, sfințească-se numele tău, vie împărăția ta! Dă-ne nouă în fiecare zi pâinea cea de toate zilele și iartă-ne păcatele noastre pentru că și noi iertăm oricui ne greșește; și nu ne duce în ispită!»” Apoi le-a spus: “Dacă unul dintre voi are un prieten și merge la el la miezul nopții și-i spune: «Prietene, împrumută-mi trei pâini pentru că un prieten al meu a sosit la mine dintr-o călătorie și nu am ce să-i pun înaintea!», dacă celălalt dinăuntru, răspunzând, îi zice: «Nu mă deranja; ușa este deja închisă și copiii sunt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ți dau», vă spun, chiar dacă nu se va scula să-i dea pentru că îi este prieten, pentru insistența lui se va scula și-i va da ceea ce are nevoie. De aceea și eu vă spun: Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide! Căci oricine cere primește; cine caută găsește; iar celui care bate i se va deschide. Care tată dintre voi, dacă fiul îi cere un pește, îi va da în loc de pește un șarpe, sau dacă îi cere un ou, îi va da un scorpion? Așadar, dacă voi, cei care sunteți aici, răi cum sunteți, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru din ceruri îl va da pe Duhul Sfânt celor care i-l cer?”

Cuvântul Domnului

Acela care s-a obișnuit să recite rugăciunea Tatăl nostru în varianta Evangheliei Sfântului Matei nu poate să nu tresară la auzul variantei mult mai scurte propuse în Evanghelia Sfântului Luca. Dar, dacă privim contextul în care cei doi evangheliști inserează această rugăciune, ne dăm seama de „coloratura” originală pe care ea o capătă în fiecare din cele două Evanghelii. Într-adevăr, Mt 6,1-18 conține o învățătură referitoare la adevărata practică religioasă, propusă în opoziție cu una ipocrită, în timp ce Lc 11,1-13 conține o adevărată învățătură despre rugăciune. Cu alte cuvinte, dacă Matei pune în discuție modul corect de a ne ruga în comparație cu cel ipocrit al fariseilor sau al păgânilor, Luca insistă asupra nu doar a conținutului sau a modului de a ne ruga, cât mai ales asupra necesității rugăciunii.

Învățătura Sfântului Luca are ca punct de plecare exemplul lui Isus de a se ruga (v. 1). Or, noi știm că evanghelistul vorbește de multe ori și cu plăcere despre rugăciunea lui Isus. De exemplu, prezentându-l pe Isus rugându-se în grădina Ghetsemani, Sfântul Luca pune accentul pe o rugăciune din ce în ce mai insistentă. În felul acesta Isus arată comunității în ce fel poate cineva rezista în fața satanei: prin rugăciune (Lc 22,39-46). De asemenea, ultimul cuvânt al lui Isus pe cruce este o rugăciune, oferind astfel exemplul oferirii sale totale Tatălui (Lc 23,46).

Rugăciunea Tatăl nostru în varianta Sfântului Luca cuprinde cinci cereri. Primele două îl privesc pe Dumnezeu însuși: ca numele lui să sfințit, adică El să fie cunoscut și recunoscut ca Dumnezeu; ca Împărăția sa,

inaugurată de Isus, să vină să se instaureze definitiv. Mai apoi, ucenicul cere hrana de care are nevoie în fiecare zi. În felul acesta el își arată încrederea că Dumnezeu va avea grijă de bucățița de pâine a fiecărei zile și nicidecum preocuparea pentru o viață prosperă, lipsită de griji. Ceea ce mai imploră ucenicul este iertarea, acea iertare pe care la rândul său o oferă celui care i-a greșit. Cât privește ultima invocație, nu ne duce pe noi în ispită, traducerea Lecționarului nu este prea fericită întrucât ea lasă impresia că Dumnezeu ne supune ispitei. O traducere mai fericită ar fi, nu ne lăsa să intrăm în ispită. Ispita nu desemnează aici micile tentații obișnuite, ci mai curând cele care periclitează în mod grav mântuirea sau fidelitatea față de Dumnezeu și care ne-ar aduce sub stăpânirea satanei. Așadar, în rugăciunea Tatăl nostru, noi îi cerem lui Dumnezeu să îndepărteze din calea noastră un pericol atât de mare.

După acest model de rugăciune, Isus propune o scurtă parabolă care să ilustreze succesul rugăciunii insistente, iar în versetele 11-13 exprimă nu atât exigența rugăciunii cât mai ales ceea ce ea obține. Or, „obiectul” cererii este Duhul Sfânt, iar Tatăl împlinește o astfel de cerere. În concluzie, acest pasaj ni-l prezintă pe Isus învățând prin viața sa și prin cuvintele sale nevoia de ne ruga, o rugăciune constată care traversează întreaga viață (v. și Lc 18,1; 21,36). Și, dacă am voi să caracterizăm pe scurt darul Tatălui care răspunde rugăciunilor, am vorbi despre Duhul Sfânt.

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Sfântul săptămânii

Ioan Maria Vianney (1786-1859)

„Parohul de Ars” a fost beatificat de Papa Pius al X-lea în 1905 și canonizat de Papa Pius al XI-lea în 1925, care l-a proclamat în 1929 patronul parohilor din întreaga lume. Papa Ioan al XXIII-lea l-a prezentat ca model de viață și asceză sacerdotală, de evlavie și cult euharistic și de zel pastoral.

Se naște într-o familie de cultivatori. Perioada copilăriei sale este una grea pentru exercitarea credinței în Franța, dar acest lucru nu împiedică vocația sa. La vârsta de 13 ani primește prima sfântă împărtașanie. Începe să frecventeze școala la 17 ani, lucru imposibil înainte din cauza lipsei de institutori. Este hirotonit preot în 1815, în ciuda dificultăților de învățare pe care le avea. În 1818 este numit paroh de Ars.

Calendarul săptămânii 28 iulie-4 august 2019

28	D	DUMINICA A 17-A D.P.A.; Sf. Victor I, pp. m.
29	L	Ss. Marta **, Lazăr și Maria, frați
30	M	Sf. Petru Crisologul, ep. înv. *
31	M	Sf. Ignațiu de Loyola, pr. **
1	J	Sf. Alfons M. de Liguori, ep. înv. **
2	V	Ss. Eusebiu de Vercelli, ep. *; Petru Iulian Eymard, pr. *; Portiuncula
3	S	Sf. Martin, pustnic
4	D	DUMINICA A 18-A D.P.A.; Sf. Ioan Maria Vianney, pr.

Gândul săptămânii

“Ascultarea e sora răbdării.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Berti